Donec perficiam

Número 01 – Novembre 2020

Resultat Retrat amb llum natural

Ens miren
Quatre joves opinen sobre les nostres fotos

El Foto Fòrum

Com publicar a Instagram sense patir retalls

Presència a la xarxa dels socis

Llums del barri. T'expliquem la nova edició del concurs

Anàlisi
La Barceloneta
L'autor ens explica com va fer la fotografia guanyadora

El retrat és esbrinar com ens veu la gent i, alhora, treure de nosaltres l'ego que portem dins

La fotografia, la cosa més important de les coses que no importen

Llums del barri, com ho fem?

Em va semblar una escena suggeridora i no vaig dubtar a capturar-la amb la càmera

Richard Avedon, Helmut Newton, Alex Webb

Fotografia de portada. Xavier Larrosa (Retall)

Índex

Editorial
Josep Maria March

Salutació
Xavier Modamio

Fotos guanyadores de
Judith Aranich i Xavier Larrosa

Estadístiques
Josep Maria March

Explica'ns-ho
Paco Monforte

El Foto Fòrum
Jordi Casademont

Uns altres ulls ens miren
Albert Menezo
Alexander Mengual
Emma March
Esteve Gómez

Tot après, tot per aprendre
Joan Masats

Te'n recordes?
Judith Aranich

I ara toca...
Miguel Martínez

I ara toca Llums del barri, com ho fem?
Josep Maria March

Has de conèixer... Alex Webb
Josep Maria March

Ens pot ser útil
Josep Maria March

Mira més fotos de...

Aquesta és la teva pàgina

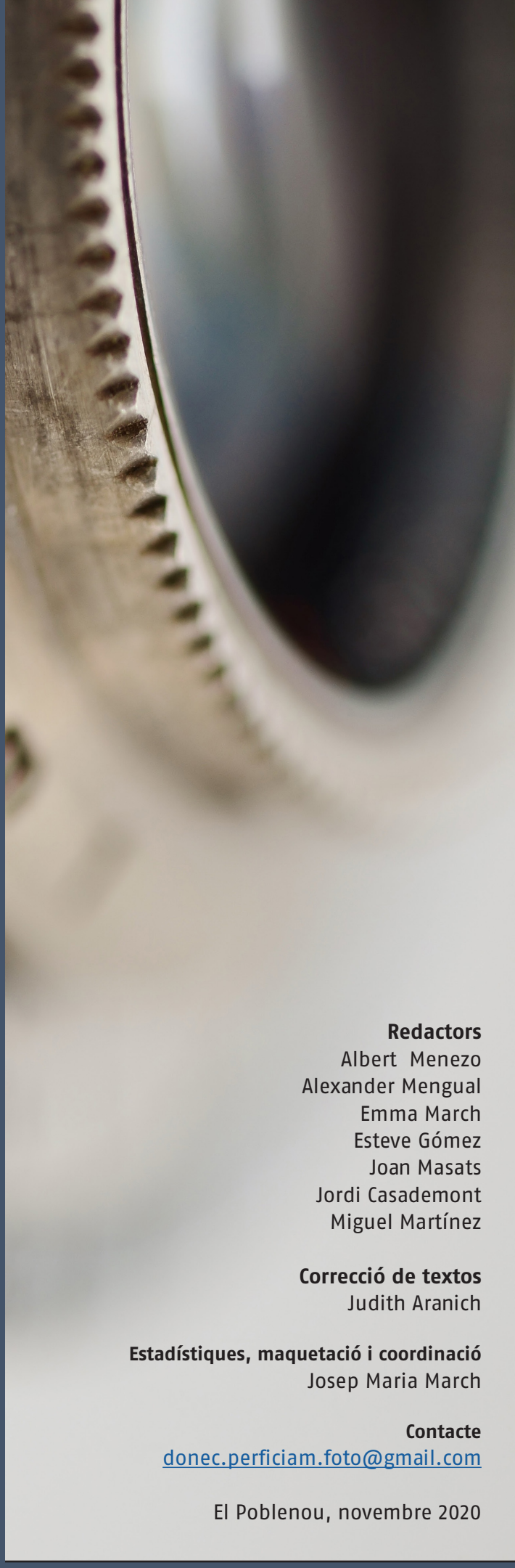

Redactors
Albert Menezo
Alexander Mengual
Emma March
Esteve Gómez
Joan Masats
Jordi Casademont
Miguel Martínez

Correcció de textos
Judith Aranich

Estadístiques, maquetació i coordinació
Josep Maria March

Contacte
donec.perficiam.foto@gmail.com

El Poblenou, novembre 2020

Editorial

Josep Maria March

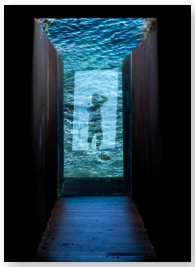

Si esteu llegint aquestes línies, moltes gràcies: esteu fent un acte heroic. En un món on triomfa la immediatesa del WhatsApp o Tik Tok, on fem servir emoticones en lloc d'escriure i on no llegim més enllà de tres frases o, pitjor encara, tres paraules, té mèrit llegir aquest editorial. A veure si aconsegueixo que arribeu al final.

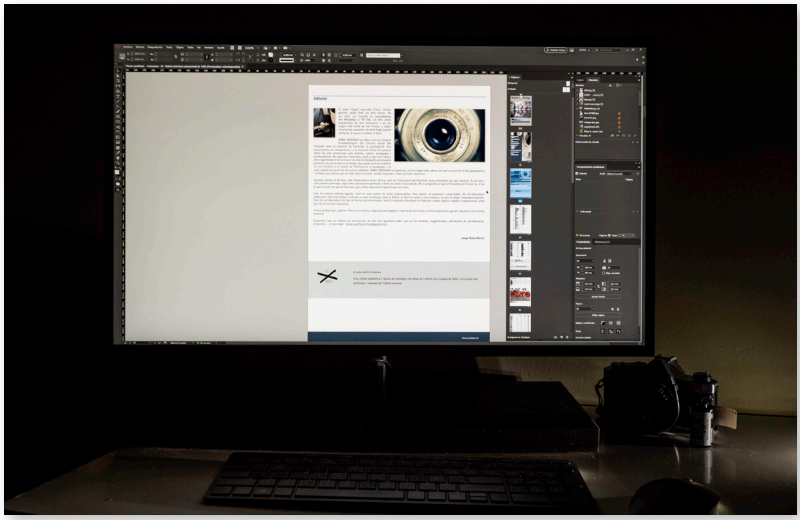

Donec perficiam va néixer com a un conjunt d'estadístiques del Concurs Social del Fotoclub Poblenou amb la intenció de fomentar la participació. Ara experimenta un renaixement i a la intenció inicial n'hi sumem d'altres de més ambicioses, com anàlisi, opinió, pedagogia i perdurabilitat. No esperem l'eternitat, però sí que tots els esforços dels organitzadors del concurs i de tots els fotògrafs participants perdurin una mica més en el temps. Que quan surti el veredicte no ens limitem a un parell de felicitacions al guanyador i ja està: passat un parell de dies, ja ens n'oblidem. *Donec perficiam* vol perdurar, vol ser llegida amb calma, vol que es parli de la foto guanyadora i d'altres que, encara que no hagin assolit la primera posició també importen. Totes les fotos importen.

Aquesta revista és de tots i neix independent, sense formar part de l'estructura del Fotoclub, sense dependre de cap comissió. Tots hi podem participar, ja sigui amb aportacions puntuals o fent-nos càrrec d'una secció. No et preguntis el que el Fotoclub pot fer per a tu, sinó el que tu pots fer per al Fotoclub, per a tots. Aquest és l'esperit que ens mou.

Tots els articles estaran signats i els seus autors en seran els únics responsables. Tota opinió és personal i respectable. Cada mes, els col·laboradors dedicaran temps i esforços a crear contingut; ho faran de forma desinteressada i amb la intenció d'enriquir el Fotoclub. Pot ser que alguna vegada s'equivoquin, però qui res no fa mai no s'equivoca.

Si heu arribat aquí, gràcies. Gaudiu de la revista i de **la fotografia, la cosa més important de les coses que no importen**.

Per a qualsevol cosa no dubteu a escriure'ns; és més: ens agradaria saber què us ha semblat i, també, recollir els vostres suggeriments, oferiments de col·laboració, propostes... Per al que sigui: donec.perficiam.foto@gmail.com

A cada edició trobareu una ullada estadística als resultats i les fotos del concurs mensual corresponent (en aquest cas, Retrat amb llum natural) i una visió més profunda i relaxada de l'anterior (La Barceloneta).

Gràcies a:
Albert Menezo, Alexander Mengual, Emma March, Esteve Gómez, Joan Coll, Joan Masats, Jordi Casademont, Josep Cifre, Josep Maria March, Judith Aranich, Maite Mariano, Marc Servitje, Miguel Martínez, Paco Monforte, Stephan Mandl i Xavier Modamio per fer possible aquest primer número.

Salutació

Xavier Modamio, president del Fotoclub Poblenou

Els que portem un cert temps al Fotoclub hem assistit a diverses publicacions de Josep Maria March intitulades *Donec perficiam*. Tots som conscients de la gran vàlua d'en Josep Maria com a fotògraf, i a més les seves publicacions ens han permès descobrir els seus grans dots estadístics, sense oblidar la seva capacitat d'elaborar uns seguiments detallats dels diferents concursos socials.

Seguint en la seva vessant estadística, només a ell se li podia ocórrer de fer una votació entre els socis al respecte de l'interès de la seva publicació, i va i obté un 94% d'acceptació! (cap dictador de cap república bananera ha aconseguit res semblant!).

Des de fa un cert temps s'ha anat parlant de publicar una revista interna del Fotoclub, però les prioritats de cada moment ens han fet retardar la decisió. Ara, les noves evidències estadístiques ens porten a tirar-la endavant, sense cap mena d'excusa.

De cara a aquest primer número "oficial", em veig en la necessitat d'escriure quatre ratlles.

En primer lloc, he de confessar que m'ha calgut acudir a *Sant Google* per saber què carai significa *Donec perficiam* -el meu llatí està molt, però molt rovellat, i a més, mai vaig passar del *rosa, rosae*-. Ves per on, aquesta frase significa "fins a aconseguir-ho". El millor de tot és que era el lema de les Reials Guàrdies Catalanes que lluitaven contra Felip V...

No en tenia prou a saber-me un ignorant en llatí, que, a més, soc un absolut ignorant en història catalana... Mai m'hauria imaginat que la meva afició per la fotografia em portaria a rellegir-me la història.

Bé: un cop expiades les meves mancances personals, cal que insisteixi que la idea porta temps rondant-nos. A part de les fredes dades estadístiques, la revista inclourà una sèrie d'articles encaminats a aprofundir en el coneixement de la fotografia, cosa que creiem que ens ajudarà a créixer dins de la nostra afició.

L'equip de redacció és força ampli, incloent-hi tant socis del Fotoclub com gent externa, amb el propòsit de tenir una visió més àmplia de la nostra feina i evitar caure en la temptació de mirar-nos massa el melic.

Només em queda expressar tot el suport de la Junta a aquesta iniciativa i desitjar-li els èxits que es mereix. Aprofito per insistir que aquest tipus d'accions (proposades pels socis directament) són les que donen una participació més engrescadora al Fotoclub, i animo tots els socis que ho desitgin a proposar les seves idees.

Gaudiu de la revista. Us la mereixeu.

De les 19 fotografies presentades al concurs Retrat amb llum natural, 13 contenien dades EXIF que ens diuen que les marques de càmera utilitzades han estat:

4 Canon, 31%
4 Nikon, 31%
4 Olympus, 31%
1 Panasonic, 8%

Judith Aranich

19 vots

Guanyadora ex aequo concurs Retrat amb llum natural

Canon EOS 80D, f4, 1/160, ISO 100, 85mm

Joan Maria Rubió, Càmera Club Sabadell.
"Molt bona foto. Té la il·luminació adequada degut a haver trobat el lloc correcte amb llum suficientment uniforme per evitar el gran contrast que solen tenir les fotos fetes a l'aire lliure. La composició és encertada, potser demanaria un parell de centímetres més a la part de dalt per evitar que l'arrel del cabell coincidís amb el final de la foto,"

Xavier Larrosa

19 vots

Naufragis

Guanyadora ex aequo concurs Retrat amb llum natural

Nikon D5500, f1.8, 1/16, ISO 160, 35mm

Joan Maria Rubió, Càmera Club Sabadell.
"Oblidem el peu de fot. Per descriure un nàufrag no és el més apropiat tapar-li la cara amb una fulla tropical, però s'havia de trobar una bona excusa per presentar un retrat de mitja cara. La foto està ben resolta, l'exposició correcta, però l'enquadrament té un petit problema, Molts retrats retallen una part del cabell ja sigui home o dona però mai es talla un tros petit de la barbeta. Aquesta part de la cara intervé en definir la personalitat de cadascú. Aquí en falta molt poquet però augmenta la sensació de foto "encaixada"."

Resum (Total)

Edició			Tema	Fotos	Guanyador/a
2016	1		Rètols	15	Judith Aranich
	2		Vemell	18	Josep Torrent
	3		Bodegó d'objectes inanimats	17	Judith Aranich
2017	4		Balcons, finestres, portes	22	Judith Aranich / Josep Maria March
	5		Fotografia nocturna/ Poca llum	26	Xavier Modamio
	6		Darrere/A través del vidre	26	Josep Maria March
	7		Ports de Barcelona	23	Josep Maria March
	8		Edició digital (foto única)	17	Xavier Modamio
2018	9		Arran de terra	26	Miguel Martínez / Josep Maria March
	10		Boira/Fum	26	Víctor Bigas
	11		Tres segons	17	Jaime Mediavilla
	12		Música i músics	21	Víctor Bigas
	13		Sota la pluja	18	Josep Maria March
2019	14		Trens i vies	26	Josep Maria March
	15		Ombres	24	Joan Buch
	16		Sortides i postes de sol	21	Jordi Mestrich
	17		Camins	21	Jaime Mediavilla
	18		Escenes de carrer	27	Josep Maria March
2020	19		Escales	34	Klaudia Mandl
	20		Una flor	25	Jordi Mestrich
	21	Confinament	Copes i gots	16	Josep Maria March
	22		Paper higiènic o de cuina	21	Judith Aranich
	23		Pinces d'estendre la roba	29	Judith Aranich
	24		Espelmes	23	Jordi Casademont
	25		Llibres	26	Joan Masats
	26		Cartes de joc	25	Paco Monforte
	27		Gorres i barrets	21	Xavier Larrosa
	28		Fruites i verdures	24	Joan Buch / Paco Monforte
	29		Eines	21	Paco Monforte
	30		Tema lliure. Blanc i negre	21	Jordi Mestrich
			Tema lliure. Color	22	Joan Masats
	31		Mascaretes	18	Judith Aranich
	32		Estris de cuina	21	Paco Monforte
	33		La millor foto de l'estiu	26	Judith Aranich
	34		La Barceloneta	24	Paco Monforte
	35		Retrat amb llum natural	19	Judith Aranich / Xavier Larrosa
	36		Llums del barri	–	–
2021	37		Xemeneies del Poblenou	–	–
	38		Bodegó	–	–
	39		Bicicletes	–	–
	40		Verd	–	–
	41		Primavera (Macrofotografia)	–	–
	42		Alegria	–	–
	43		Des de dalt	–	–
			Total	**807**	

Clicant -- AQUÍ -- pots veure totes les fotos

Participació (Total)

Soci/a	Participacions
Xavier Modamio	36
Jordi Casademont	35
Martí Parés	35
Josep Maria March	34
Jordi Amadó	33
Manel Garcia	33
Josep Cifre	32
Jaime Mediavilla	31
Paco Monforte	31
Miguel Martínez	29
Tomás Maté	28
Felip Dídac	26
Judith Aranich	25
Joaquim Surribas	24
Eduard Farriols	23
Antoni Daniel	22
Pere Pi	22
Joan Buch	21
Klaudia Mandl	20
Stephan Mandl	20
Natxo López	19
Joan Coll	17
Xavier Larrosa	17
Víctor Casanovas	16
Víctor Bigas	15
José Antonio Torres	14
Jordi Mestrich	12
Marie-Pierre Teuler	12
Jordi Modamio	10
Josep Esparrell	10

Soci/a	Participacions
Sania Jelic	10
Miquel Martínez	9
Joan Masats	8
Miquel Jodas	7
Àngel Muñoz	6
Jordi Urgel	6
Josep Torrent	6
Antoni Duaigües	5
Daniel Iglesias	5
Marc Servitje	5
Alfons Ferrer	4
Ferran Chaparro	4
Miquel Àngel Anguiano	4
Joan Villarrasa	3
José Antonio Sánchez	3
Mari Pla	3
César Gálvez	2
Francesc Closa	2
Maite Mariano	2
Mònica Lop	2
Albert Saumel	1
Enric Riera	1
Eulàlia Masclans	1
Jesús Fernández	1
José Ignacio García	1
Josep Grifol	1
Lluis Maluenda	1
Pepa Edo	1
Thaïs Aspa	1

Aquesta taula computa sobre 36, ja que l'edició 30 era de doble convocatòria

En aquesta edició han debutat:

Lluís Maluenda i Thaïs Aspa

Benviguts!

Un total de **59** socis han participat en les diferents edicions del Concurs.

Classificació (Retrat amb llum natural)

Autor/a	Vots	Lloc	Punts
Judith Aranich	19	1	5
Xavier Larrosa			5
Thaïs Aspa	14	2	4
Jaime Mediavilla	12	3	3
Martí Pares			3
Paco Monforte	11	4	2
Felip Dídac			2
Miguel Martínez	9	5	1
Eduard Farriols			1
Pere Pi			1

Thaïs Aspa
2a. classificada

A les 19 fotografies (Retrat amb llum natural) apareixen 20 persones:

12 personatges femenins, 60%
8 personatges masculins, 40%

Retrat amb llum natural)

A les 19 fotografies (Retrat amb llum natural) apareixen 20 persones:

17 apareixen en pla: primer, primeríssim, curt o mitjà, 85%
3 apareixen en pla sencer, 15%

Martí Parés
Recordant – 3a. classificada
Olympus OMD M5 Mark II, f2.8, 1/180, ISO 3200, 38mm

Classificació (Total)

Autor/a	Punts	Participacions	Edicions guanyades	Coeficient punts/participació
Judith Aranich	67	25	8	2,68
Josep Maria March	62	34	8	1,82
Paco Monforte	54	31	5	1,74
Jordi Casademont	41	35	1	1,17
Jordi Mestrich	30	12	3	2,50
Víctor Bigas	30	15	2	2,00
Miguel Martínez	25	29	1	0,86
Jaime Mediavilla	25	31	2	0,81
Xavier Larrosa	21	17	3	1,24
Joan Buch	21	21	2	1,00
Xavier Modamio	19	36	2	0,53
Joan Masats	16	8	2	2,00
Pere Pi	16	22	0	0,73
Felip Dídac	16	26	0	0,62
Eduard Farriols	14	23	0	0,61
Martí Parés	12	35	0	0,34
Jordi Amadó	11	33	0	0,33
Sania Jelic	10	10	0	1,00
Klaudia Mandl	10	20	1	0,50
Manel Garcia	7	33	0	0,21
Josep Esparrell	6	10	0	0,60
Stephan Mandl	6	20	0	0,30
Josep Cifre	6	32	0	0,19
Àngel Muñoz	5	6	0	0,83
Josep Torrent	5	6	1	0,83
Joan Coll	5	17	0	0,29
Enric Riera	4	1	0	4,00
Thaïs Aspa	4	1	0	4,00
César Gálvez	4	2	0	2,00
José Antonio Sánchez	4	3	0	1,33
Alfons Ferrer	4	4	0	1,00
Joaquim Surribas	4	24	0	0,17
Tomás Maté	4	28	0	0,14
Marc Servitje	3	5	0	0,60
Natxo López	3	19	0	0,16
Daniel Iglesias	2	5	0	0,40
Jordi Urgel	2	6	0	0,33
Joan Villarrasa	1	3	0	0,33
Antoni Duaigües	1	5	0	0,20
Miquel Martínez	1	9	0	0,11
Víctor Casanovas	1	16	0	0,06

Segons publicació dels resultats a la pàgina web s'assignen:
Primer classificat: 5 punts
Segon classificat: 4 punts
Tercer classificat: 3 punts
Quart classificat: 2 punts
Cinquè classificat: 1 punt

Aquesta classificació s'estableix per motivar i incentivar la participació quantitativa i qualitativa, sempre dins els paràmetres d'una competitivitat sana entre socis.

Si algú, per la raó que sigui, no vol que el seu nom hi aparegui, que m'ho faci saber i el retiraré.

Les fotos guanyadores (Total)

Per marca de càmera

Canon	Nikon	Sony	Olympus	Fujifilm	Altres
25	6	1	4	2	1
64,1%	15,4%	2,6%	10,3%	5,1%	2,6%

Per tipus de càmera

Rèflex	Mirrorless	Compacta	Altres
31	6	1	1
79,5%	15,4%	2,6%	2,6%

Per us del color

Color	B/N	Mixte
26	12	1
66,7%	30,8%	2,6%

Per format

Vertical	Horitzontal	Cuadrada
12	26	1
30,8%	66,7%	2,6%

Jaime Mediavilla
Al abordaje – 3a. classificada
Canon EOS 5D Mark IV, f3.2, 1/640, ISO 320, 38mm

Explica'ns-ho

Paco Monforte, guanyador de l'edició La Barceloneta (octubre 2020)

L'autor/a de la fotografia guanyadora de l'edició anterior ens explica com es va fer i més coses

Paco Monforte

Olympus OMD M5 Mark II, 8mm, 17m, 12-40mm, 40-150mm / Nikon D90, 17-55mm, 70-210mm

Flickr

Treball

Captar els moments, situacions, instantànies, actituds, és prou motivador per agafar l'equip de fotografia i sortir al carrer. En aquesta ocasió, el motiu es la convocatòria del concurs mensual del Fotoclub Poblenou.

La forma de treball prevista inicialment consistirà a fer fotografies de carrer, fer diferents caminades i captar els moments que em semblin més interessants.

Ja soc a l'autobús de camí a la Barceloneta, ens acostem a la parada de davant del Moll de la Fusta. Reviso l'equip: avui he agafat l'objectiu zoom 12-40 (equivalent 24-80 full frame) per tenir cobertes diferents possibilitats d'enfocament i diferents enquadraments.

Ja he fet altres caminades pel barri; tinc algunes idees i faig fotos amb diverses lents. Resulta curiós comprovar les diferents imatges que resulten segons l'equip que porto, segons les hores i les diferents llums de l'entorn.

He comprovat que el barri es transforma. Avui la gent és diferent, les botigues estan plenes, la vida omple les terrasses, els nens corren i criden. Al matí ha plogut una mica, el terra està moll, el cel està net, la llum és molt clara, els colors són més frescos, més intensos, potser massa...

Els meus peus em porten cap a "la Repla", com anomenen aquí la plaça. Un senyor gran seu en una cadira al carrer i observa com passa la vida. El mercat ja fa unes hores que és tancat. Els bars i taules estan plens de gent, la plaça es converteix en la terrassa del barri, fa calor i els edificis hieràtics formen un teló de fons d'aquest escenari fantàstic.

Faig diverses preses als nens que juguen, dues persones parlen davant de la botiga de bicicletes, el vent ha baixat i els surfistes tornen amb les seves planxes sota el braç, una noia està treballant amb el seu ordinador obert a l'interior del bar, dues mares xerren en una taula mentre els nens corren en patinet, la llum està baixant, els colors s'apaguen i uniformitzen, els avis marxen i s'han de recollir els més petits. De sobte observo que els reflexos dels bassals del terra amplien la imatge dels edificis, mostrant com els diminuts éssers tornen a l'eixam, aprofito i capto aquest moment, aquest instant.

Resultats

De tot aquest procés de treball, que per a mi es "foto de vida", ha sorgit una petita col·lecció de moments captats que van des de la sortida a la posta de sol, i han esdevingut imatges molt engrescadores i suggerents.

Presentació

A l'hora de presentar a concurs, ha estat un altre procés de selecció en què he tingut en compte que el lloc ha de ser fàcilment reconeixible, i la imatge resultant ha de ser el més directa possible. Ha de ser una imatge que atrapi l'espectador i li obri preguntes.

Concurs

El fet que aquesta imatge hagi estat la que ha rebut més votacions em dona estímuls per continuar avançant en aquest món de la fotografia, tenint en compte que el reconeixement és important, però els resultats s'obtenen amb el treball, i que em deixa altres fotografies tant o més engrescadores que l'escollida.

A les 19 fotografies (Retrat amb llum natural) apareixen 20 persones:

17 apareixen en pla: primer, primeríssim, curt o mitjà, 85%
3 apareixen en pla sencer, 15%

Altres fotos presentades al concurs: comentaris i suggeriments

Les fotos de Joan Coll i Maite Mariano
El bon amic Josep Maria m'ha demanat que dels diversos concursos del Fotoclub triï alguna foto per comentar–la sota el meu punt de vista. Possiblement el que faci sigui destrossar la foto comentada; espero que l'autor em perdoni.
Bé, no vull passar per davant del Sr. Joan Maria Rubió, del Càmera Club Sabadell; és més: estic totalment d'acord amb els seus comentaris i explicacions.

El que llegireu és una opinió, suggeriments totalment personals d'en Jordi Casademont.

La foto de Joan Coll
És una imatge que ens mostra dos espais, la font i l'església. Quin dels dos és l'important? Crec que és una pregunta que ens hem de fer. Si és la font amb la persona, potser caldria que el fons estigués desenfocat, a fi de ressaltar el primer terme. En Joan ens parla de la regla dels terços. Bé, molt bé, però si retallem una mica la foto pels laterals (foto 1) aconseguirem que l'ull de l'espectador se centri en la font i la persona. Recordeu que les persones sempre marquen un punt fort de la imatge.

Què he fet?

Retallar la foto lateralment i situar els dos elements principals sobre els eixos verticals de la regla dels terços. En la part superior, clonant l'arbre, he eliminat el cel de la banda dreta, que em desequilibra la foto. A la part esquerra he enfosquit un llum del fanal, he eliminat color de la corba superior de l'església i he enfosquit una mica el cel.

Aquests són els retocs que jo faria en aquesta foto.

Foto presentada

Esquema

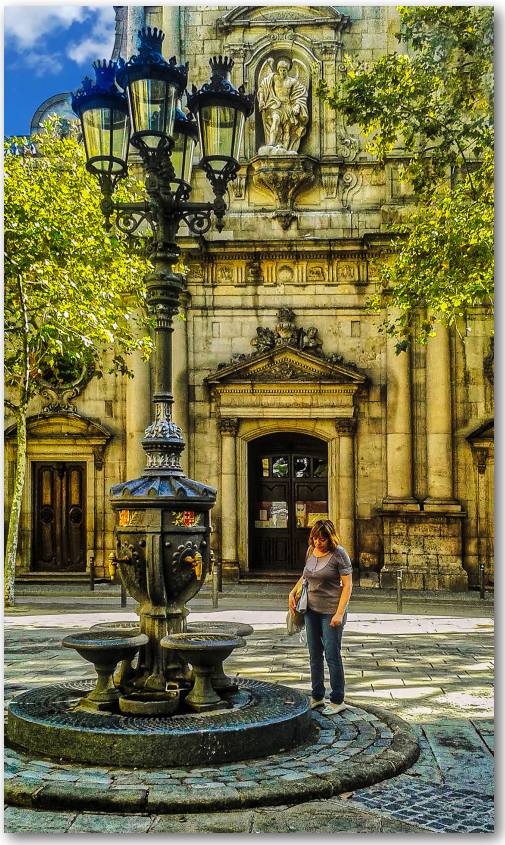

Foto 1

La foto de Maite Mariano
Què ens vol mostrar la Maite amb aquesta foto? És la pregunta que em faig: el bar restaurant? El súper? Alguna cosa que hi ha a les finestres? L'edifici?

Si l'autora ens vol mostrar l'edifici, ja que és un edifici singular del barri, possiblement caldria anar uns metres enrere per agafar-lo tot sencer, amb un tros de vorera per la part inferior i cel en la part superior. Si aquest és el cas, si el fotògraf no es pot situar uns metres enrere, jo utilitzaria un objectiu angular i exageraria la perspectiva, amb un angle contrapicat gairebé nadir. Seria similar a la foto que ens mostra la Maite, però amb un enquadrament més ampli, més pla general.

La inclinació de la foto d'uns 45º respecte a la frontal d'edifici dona volum a les balconades tancades.

Crec que tota fotografia ha de tenir un punt d'interès que cridi l'atenció de l'espectador.

Foto presentada

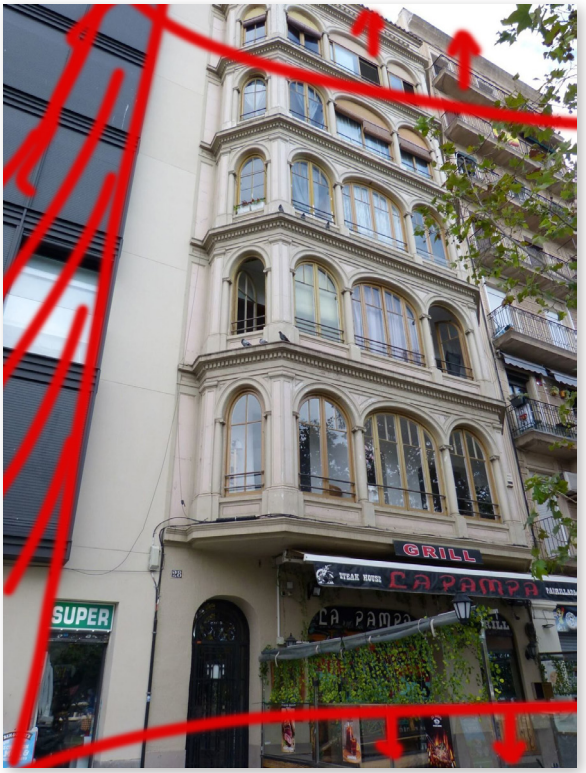

Esquema

Insisteixo: tot això és una opinió totalment personal, ni millor ni pitjor.

A les 19 fotografies (Retrat amb llum natural) apareixen 20 persones:

12 miren frontalment a càmera, 60%
7 miren a l'esquerra, 35%
1 mira a la dreta, 5%

Uns altres ulls ens miren

Quatre joves relacionats amb el món de la imatge i aliens al Fotoclub escolliran cada mes una foto del concurs i ens explicaran per què l'han triat

Albert Menezo

22 anys
Esquerra de l'Eixample (Barcelona)
Estudiant del Màster en Direcció de Fotografia a l'ESCAC

Ha triat la foto de Pere Pi

El protagonista indiscutible d'aquesta fotografia i la raó per la qual l'he escollit és l'edifici. El que en un principi pot semblar un simple edifici de vidre conté una gran complexitat arquitectònica que atrapa l'espectador. Aquesta es veu reforçada principalment per línies molt rectes que estan acompanyades d'una part de l'edifici que sobresurt i trenca amb la rectitud de la resta de la construcció. Aquesta combinació de complexitat i senzillesa crea un edifici amb un gran atractiu visual que, amb la seva elegància, sembla que demani ser fotografiat.

Cal destacar també que el primer que em va venir al cap en veure aquesta fotografia va ser un videojoc, Mirror's Edge. L'estètica de l'edifici és similar i, tot i les diferències, recorda el Tokyo distòpic que planteja aquest joc.

Pel que fa a la part més tècnica de la fotografia, hi ha diversos elements que vull comentar. Primer de tot, cal dir que l'angle des del qual està presa aquesta imatge està molt ben escollit, ja que el contrapicat fa que l'edifici ressalti i tingui més presència en la imatge, fent-lo així més imponent. Tot i això, no m'acaba de convèncer l'enquadrament. Hi ha molt aire a la cantonada esquerra superior de la imatge i es talla la base de l'edifici a la cantonada inferior esquerra. Crec que si s'hagués fet la fotografia des de més enrere i més a l'esquerra de l'edifici s'hauria aconseguit fotografiar-lo d'una forma més natural en què es respectessin les línies rectes que el caracteritzen.

Per acabar, vull destacar ràpidament dos elements importants de la fotografia. El color i el flare que es pot veure a la dreta de l'edifici. Els colors de la imatge em semblen ben aconseguits i reforcen la presència de l'edifici. Tot i això, no puc parar de preguntar-me si hauria quedat millor en blanc i negre.

El flare que es pot veure a la dreta de la imatge em sembla un bon detall afegit que aporta una distinció estètica a la imatge d'aquest edifici. Crec també que per l'estètica de l'edifici i les línies d'aquest hi encaixaria millor un flare més "recte", propi de les òptiques anamòrfiques, i no tan circular com el que es pot veure en la imatge.

Per tant, aquesta és una imatge en la qual el protagonista està molt ben buscat i aconsegueix captar l'atenció de l'espectador. En la part més "tècnica", la imatge està ben capturada, però té un marge de millora que podria fer que quedés més bé.

Alexander Mengual

18 anys
Matadepera
Estudiant de Direcció de Fotografia

Ha triat la foto de Jaime Mediavilla

La combinació de línies rectilínies, tant en horitzontal com en vertical, els reflexos difusos sobre el terra i els nítids sobre la paret donen molta textura a la imatge. També cal remarcar el contrallum que proporciona unes siluetes dels objectes i persones molt marcades, el qual provoca una imatge amb molt de contrast reforçat pel blanc i negre.

Uns altres ulls ens miren

Emma March

18 anys
El Poblenou (Barcelona)
Estudiant de Direcció Cinematògrafica

Ha triat la foto de Xavier Larrosa

Només veure-la ja em va cridar l'atenció el color de la foto. En un primer moment no sabia si per bé o per mal. Per a mi el color a la foto ha de ser important: si el color no em diu res, em molesta, em distreu del motiu, prefereixo no tenir-lo, recórrer al blanc i negre. En aquest cas crec que el color és important, és el que dona vida a la fotografia. Aquest blau immersiu, que destaca sobre els núvols blancs, les llums i els reflexos i juga amb el contrast del nen i la parella que van de vermell, dona un joc visual molt atractiu.

Al principi, com ja he comentat, em va sobtar el tractament de color, perquè es nota, no és subtil, no és el blau i el vermell que veus cada dia, no em desagrada, però en ser tan poc natural em va costar.

L'enquadrament de la foto i el que mostra és correcte, no és quelcom espectacular ni increïble, per si sola no m'aporta gran cosa, però quan li afegeixes el color, la foto passa de ser una foto correcta a ser una foto que destaca entre la resta, i per això l'he triada.

Esteve Gómez

19 anys
Sant Andreu (Barcelona)
Estudiant de Comunicació Audiovisual

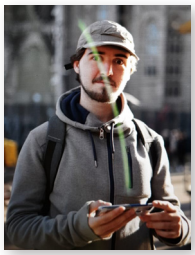

Ha triat la foto de Paco Monforte

La imatge és gairebé perfectament simètrica. Però mentre que estem acostumats a una simetria vertical, com la imatge reflectida a un mirall a la paret o a una finestra, aquest cop la simetria és horitzontal. Això ajuda a fer que la imatge tingui un concepte original i que el resultat sigui diferent del que veiem al dia a dia.

Però la base reflectant no és perfecta. Hi ha un tros de terra a la cantonada inferior dreta que trenca la repetició. Mentre que alguns podrien considerar-ho un defecte, jo crec que hi afegeix un toc orgànic.

Els colors són pastel, per la qual cosa no hi ha cap cantó que tingui més pes visual. Tot i que jo, en fer fotografies i en editar-les, busqui contrastos molt marcats, dubto que la imatge millorés si els colors fossin més saturats.

La il·luminació és possiblement el punt més feble de la imatge. És plana, quotidiana. Personalment, prefereixo il·luminacions dures, contrallums i ombres a les fotografies, justament perquè no és el que veig normalment. En aquest sentit, la imatge perd interès, però el guanya amb la composició.

No és una imatge estàtica. A través dels dos individus que caminen amb un cotxet de nens al llarg de la plaça s'aconsegueix moviment, ja que generen diagonals amb el seu cos en estar caminant (i, com que estan reflectits a terra, el moviment és doble).
Més moviment és aconseguit amb les diagonals generades pel carrer que s'endinsa. Com que aquest carrer està a la meitat esquerra i les dues persones passejant són a la meitat dreta, cap de les dues meitats té més moviment que l'altra.

En conclusió, és una imatge molt equilibrada: no hi ha cap color saturat que ens distregui de l'acció; hi ha moviment al llarg de la imatge; la línia de l'horitzó parteix la imatge per la meitat; i el "mirall" està situat a terra, per la qual cosa té una composició original.

Tot après, tot per aprendre

Joan Masats

Espai dedicat a comentar aspectes de la fotografia que sempre cal recordar o aprendre

"I com una endevina volen que els fotografiï per saber com són", deia Richard Avedon, per a mi un dels grans retratistes de la història juntament amb Helmut Newton. Fotògrafs que sempre he vist com a grans referents i que per motius diferents ens van deixar el 2004.

El retrat és esbrinar com ens veu la gent i, alhora, treure de nosaltres l'ego que portem dins.

"Aïllar-los de l'entorn", deia Avedon amb gran saviesa, és el secret; el personatge retratat ha d'estar a les teves ordres, però sense que ell ho sàpiga.

"A les fotos de moda el secret és que semblin retrats", deia Newton, perquè ell sabia que -en fotografia- la força està en el retrat.

M'agrada el retrat, és el que més he fet en la meva vida com a fotògraf: retratar metges, paletes, arquitectes, polítics, models, famosos... Però si davant de la càmera no tens un personatge que enamora el teu objectiu, tindràs molt difícil l'èxit final.

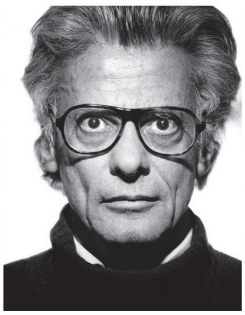

Richard Avedon

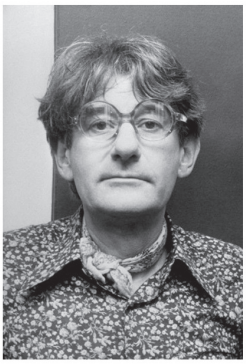

Helmut Newton

Foto: Joan Masats

Foto: Joan Masats

Te'n recordes?

Judith Aranich

Recordem fotos d'anteriors edicions de la mà dels seus autors

1a edició: Rètols (2016) – Judith Aranich – Classificada en primer lloc

En els últims anys he passejat en diverses ocasions, amb la càmera al coll, pels voltants de la plaça de les Glòries. El dia que vaig capturar aquesta fotografia, l'entorn presentava un aspecte un tant caòtic. Part de l'anella viària elevada, popularment coneguda com *tambor* o *scalextric*, romania encara dempeus, i grues, camions, bastides i perforadores envaïen l'àrea, en el decurs d'una transformació urbana que en el futur prometia esdevenir una àmplia zona verda amb equipaments. El mercat de Bellcaire –els Encants Vells–, on tantes vegades havia anat a buscar, triar i remenar, o pel mer plaer de perdre-m'hi, ja era només un record. A aquella hora, el sol tot just acabava de despuntar i encara hi havia alguns fanals encesos, conferint a la zona aquelles tonalitats ataronjades i denses característiques de la il·luminació artificial. Tot caminant, vaig sentir, de sobte, una mirada, uns ulls que m'esguardaven de fit a fit. Es tractava d'un rètol publicitari, en un dels típics recursos d'anunciar un determinat producte servint-se de la imatge d'un noi o noia jove i de bon veure. Enmig de la semifoscor, aquell rètol il·luminat, aquella mirada un tant artificiosa i definitivament blava en un rostre parcialment amagat que s'acabava d'intuir a través del teixit translúcid de la tanca, em va semblar una escena suggeridora i no vaig dubtar a capturar-la amb la càmera. Vaig situar-me en un punt que em va semblar adient i vaig haver d'actuar amb rapidesa: em trobava ben a prop d'un carril on circulaven vehicles a una velocitat considerable, i va arribar a les meves orelles més d'una expressió malsonant d'alguns conductors.

Vaig ajustar els paràmetres de la càmera, vaig apujar l'ISO, ja que no duia trípode (tampoc m'hauria estat possible plantar-lo en aquell punt), i vaig enquadrar de manera que quedessin inclosos els dos rètols: el publicitari, que havia cridat la meva atenció, i el de l'ajuntament, a sota, que informava de la desconstrucció imminent. I, també, la part que es veia del *tambor*, i la corba que dibuixava la tanca vers els edificis del fons, a fi d'acabar de compensar i contextualitzar la imatge.

A l'hora del processament, vaig decidir optar per un recurs que havia fet servir en ocasions, i que amb el temps he anat desestimant: la dessaturació selectiva. Convertiria la imatge a blanc i negre, i hi faria emergir, en color, aquell mig rostre entre angelical i entremaliat que esguardava, de manera intensa, l'espectador. Aquesta fotografia no es pot repetir, i ara, ja a la darreria de 2020 (ai, com passa el temps!), miraria d'apaivagar la intensitat d'alguns llums que criden l'atenció de manera innecessària, segurament corregiria de manera diferent l'inevitable soroll digital, i consideraria un tractament alternatiu pel que fa al color. O potser –qui ho sap– faria una foto diferent...

Canon EOS 650D, f4.5, 1/20, ISO 800, 15mm

I ara toca...

Miguel Martínez

Presentació de la nova convocatòria

36a edició: Llums del barri

Per al concurs de desembre hem proposat un tema clàssic, molt recurrent a les temàtiques dels concursos socials: la fotografia nocturna.

A banda de la pràctica de les tècniques i estratègies per captar fotos nocturnes, el tema ens permet obtenir resultats molt estètics i lluïts, aprofitant el canvi d'il·luminació del nostre entorn més proper. La llum nocturna fa que les nostres fotos s'omplin de misteri...

Però és clar que aquesta època de pandèmia que ens toca viure no és la millor circumstància per captar il·luminacions extraordinàries del nostre barri. Haurem de procurar lluitar contra les restriccions horàries, de mobilitat i d'activitat social, produïdes per la normativa vigent, amb una dosi extra de motivació per trobar escenes creatives i i estètiques, llocs i personatges prou encisadors, així com presentar detalls i racons del nostre entorn urbà més habitual... amb la llum de la nit.

Així, doncs, donades les circumstàncies, és bo que les condicions de participació siguin molt poc restrictives. Són aquestes:

1. Presentarem una fotografia d'entorn urbà, nocturna, exterior, realitzada a partir de l'hora blava... fins que es pugui.
2. Ampliació de l'àrea geogràfica a tot el districte de Sant Martí. Es reconeixen, a més del nucli central de Poblenou, els barris de Provençals, la Llacuna i el Parc, la Vila Olímpica i Diagonal Mar, la Verneda i la Pau, el Clot, etc.
3. Es podrà incloure la il·luminació nadalenca si aquesta fos activada dins dels nostres terminis de presentacions de treballs.
4. Els terminis de presentació, valoració, anàlisi i proclamació de guanyadors corresponents al mes de desembre estan reflectits al calendari d'activitats de la pàgina web del Fotoclub.

Bona sort i bones fotos!

Jimi Lin – Canon EOS 5D, Mark III, f 16, 28mm, 20", ISO 100

I ara toca Llums del barri, com ho fem?

Josep Maria March

Ajuda per afrontar el tema del proper concurs

Introducció

Més que ensenyar complicades tècniques, aquest article vol donar-vos una base, una *fórmula màgica* per poder *jugar amb la llum* i descobrir-vos un tipus de fotografia que, sens dubte, ens pot proporcionar moltes satisfaccions.

Una fotografia diferent

La nova edició del concurs ens demana una fotografia nocturna urbana de llarga exposició, feta en absència de llum solar (nocturna), però amb múltiples emissors de llum (urbana) i amb temps d'exposició prolongats (a causa de la poca intensitat de la llum).

Foto: Josep Maria March: Canon 5D Mark III, f 8, 50mm, 3.2", ISO 100

Per a aquest tipus de fotografia cal oblidar-nos de la rutina que tenim per fer fotos de dia. Com bé sabeu, l'exposició depèn de la *Santíssima Trinitat* (diafragma, ISO, temps). En aquest tipus de fotografia:

- Farem servir el mode Manual/Bulb.
- Fixarem el diafragma moderadament tancat.
- Fixarem un ISO baix.
- L'únic paràmetre que cal variar per tal d'aconseguir l'exposició adequada serà, doncs, el temps d'exposició.

Factors a tenir en compte en aquest tipus de fotografia:

- Fotografiarem allò que no veiem, ja sigui perquè és fosc o perquè, senzillament, encara no existeix o no és tangible.
- Fotografiarem objectes que emeten llum (habitualment fotografiem la llum reflectida).
- L'exposició és molt complicada. Els fotòmetres estan calibrats per a llum solar reflectida al 18% (res semblant al que ens trobarem de nit).
- Enfocarem amb l'autofocus buscant una zona de contrast; un cop aconseguim enfocar, desconnectarem l'autofocus. Amb llum escassa l'enfocament és complicat o impossible per a la nostra càmera, així que és útil comptar amb l'ajuda d'una petita lot. Així mateix, conèixer l'ús de la hiperfocal ens pot resultar d'extrema utilitat.
- Si la vostra òptica/càmera és estabilitzada, desactiveu l'estabilitzador.
- Tindrem poca llum (en comparació amb el dia), així que caldrà captar aquesta llum utilitzant temps d'exposició llargs, cosa que també ens donarà el toc distintiu d'aquest tipus de fotografia: captar el moviment de llums, objectes...
- Ens mourem entre 4 i fins a 30 segons d'exposició; si necessitem més de 30 segons, caldrà recórrer al mode B (bulb).
- El trípode serà el nostre company inseparable.

I ara toca Llums del barri, com ho fem?

Josep Maria March

- A fi d'aconseguir una bona qualitat, utilitzarem un valor ISO baix (100/400) i un diafragma moderadament tancat (f/8).
- Si la vostra càmera té un flaix incorporat, ha d'estar desactivat.
- Si teniu activada la reducció de soroll, cal desactivar-la.
- La nit és també molt complicada per la confluència de diferents emissors lumínics. Dispareu en RAW o proveu diferents ajustos del balanç de blancs. Comenceu utilitzant el WB automàtic. Si no us agrada, proveu altres opcions.
- El rang dinàmic de les nostres càmeres és 8-9 diafragmes; a la nit ens en podem trobar fins a 20! No desespereu en l'intent de fotografiar el que veieu, sempre tindrem zones sense detall (sobreexposades i subexposades).
- La composició és complicada: cal previsualitzar, imaginar i fer proves a valors d'ISO alts (només per a proves!).
- Feu servir un disparador de cable o autodisparador per tal d'evitar tocar la càmera al prémer el disparador i transmetre moviment

Sovint, els resultats que obtindrem seran incerts i ens sorprendran; el que rarament funciona és disparar a la lleugera, sense cap planificació ni idea prèvia.

La "fórmula" màgica

100 ISO, f/8, 4" i criteri!

Per començar, aquesta combinació és apta per a l'ajust inicial de gairebé qualsevol escena nocturna urbana. Després cal analitzar l'escena per saber si hem d'augmentar el temps (volem obtenir més detalls dels objectes il·luminats, o captar més llums) o disminuir aquest temps (per tal d'obtenir menys detalls). No parlem de sobreexposició o subexposició, ni d'histogrames a la dreta o a l'esquerra. Oblidem-nos d'aquests criteris *diürns*; analitzeu la imatge obtinguda i corregiu el temps (no l'ISO ni el diafragma) per obtenir el que voleu.

Ja no teniu excusa: esperem les vostres fotos per al concurs Llums del barri.

Foto: Josep Maria March: Canon 5D Mark III, f 3,5, 15mm, 90", ISO 400

IMPORTANT

Necessitem algú que es faci càrrec d'aquesta secció. Vols ocupar-te'n? Posa't en contacte amb nosaltres i et direm com pots ajudar. Gràcies.

Has de conèixer...

Josep Maria March

Recomana'ns un del teus fotògrafs preferits

Alex Webb (EUA, 1952)
Em fascina sobretot per l'ús exquisit de la composició.
A les seves fotografies de carrer és capaç d'ordenar el caos per crear una harmònica coreografia.
Mestre de la composició i mag que troba equilibris impossibles entre diferents plans.

www.webbnorriswebb.co – Web compartida amb Rebecca Norris Webb (la seva dona, també fotògrafa)
instagram
Agència Magnum
Alex Webb, el fotógrafo obsesionado con la realidad

Alex Webb | The Suffering of Light Mexicans arrested while trying to cross the border to United States. San Ysidro, California, USA. 1979. © Alex Webb | Magnum Photos

IMPORTANT
Necessitem algú que es faci càrrec d'aquesta secció. Vols ocupar-te'n? Posa't en contacte amb nosaltres i et direm com pots ajudar. Gràcies.

Ens pot ser útil

Josep Maria March

Petits apunts sobre qualsevol aspecte del món de la fotografia que poden resultar d'interès

Com publicar a Instagram sense patir retalls

Mirant l'Instagram de l'amic i soci Marc Servitje m'ha cridat l'atenció aquesta imatge.

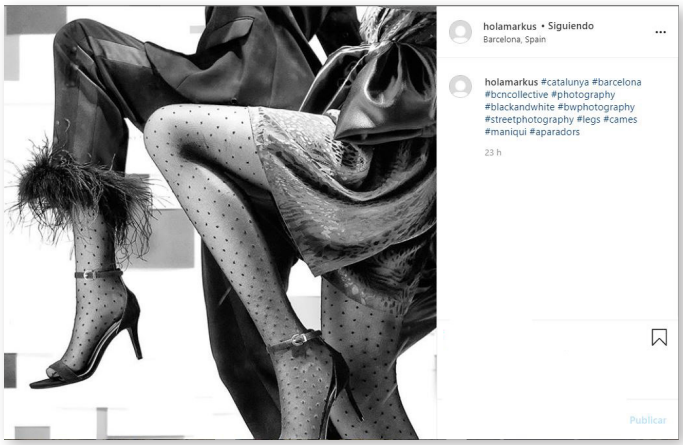

És una bona imatge, però m'ha estranyat (i més, coneixent l'autor) el tall inferior del peu. Pot ser un recurs de l'autor, cosa totalment respectable, o pot ser un retall indesitjable que Instagram aplica automàticament.

Instants després, he sortit del dubte en contemplar, al compte de Facebook d'en Marc, la mateixa fotografia sense retall.

Vegem com publicar a Instagram sense patir cap retall no desitjat.

Ens pot ser útil

Josep Maria March

Dos passos a seguir:

Convertir la imatge al **format 4:5.**
La mida màxima que Instagram admet és de 1.080 x 1.350 px. Si la nostra foto és més petita o més gran, l'adaptarà; per tant, millor fer-ho nosaltres i controlar el procés.

Iniciar l'aplicació i pujar la foto:

Només cal **prémer el botó** en vermell i automàticament s'adaptarà a la pantalla sense patir cap retall.

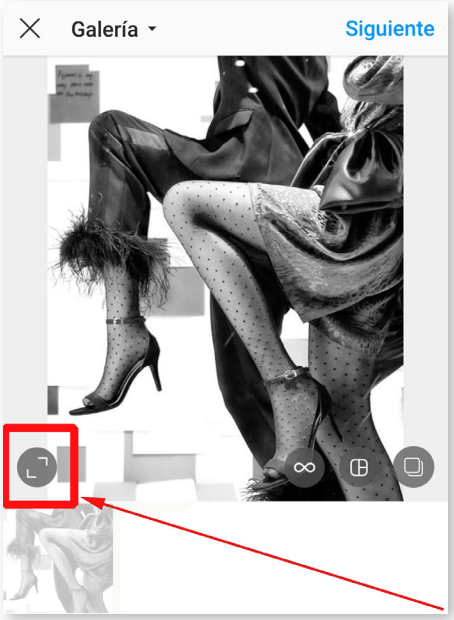

IMPORTANT
Necessitem algú que es faci càrrec d'aquesta secció. Vols ocupar-te'n? Posa't en contacte amb nosaltres i et direm com pots ajudar. Gràcies.

Mira més fotos de...

Tens presència, relacionada amb la fotografia, a la xarxa? Envia'ns les dades que vulguis i ho publicarem

Fotògraf/a	Flickr	Instagram	Blog/Web	Facebook	Twiter
Albert Menezo					
Alexander Mengual					
Emma March					
Esteve Gómez					
Jordi Casademont					
Josep Maria March					
Judith Aranich					
Marc Servitje					
Paco Monforte					
Xavier Modamio					

Per a mi una foto perfecta és aquella que...

"Emociona"
Josep Cifre

Aquesta és la teva pàgina

Tens aquest espai, explica'ns el que vulguis

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Proin efficitur mattis luctus. Quisque lobortis pulvinar tortor, nec scelerisque nibh tincidunt eget. Donec est leo, finibus eget elit et, lobortis euismod libero. Sed ac finibus lectus, id facilisis risus. Sed congue, risus id fermentum condimentum, dolor erat euismod lacus, quis ultrices quam dolor eu nibh. Vivamus nec eros quam. Donec hendrerit ante eget viverra maximus. In sapien mauris, sodales at tortor sed, pretium pretium ligula. Aliquam nisl elit, finibus id lacus at, rutrum elementum orci. Nulla mollis, elit ut porttitor pellentesque, arcu tortor condimentum nibh, sit amet luctus velit metus molestie nulla. Phasellus aliquam posuere egestas. Quisque et interdum quam. Phasellus sollicitudin urna in gravida ornare. Curabitur pellentesque nulla a ipsum dignissim tincidunt. Nullam iaculis rhoncus purus et placerat. Sed imperdiet et nisl eu congue.

Envia'ns a donec.perficiam.foto@gmail.com les teves inquietuds, experiències, anècdotes, propostes, trucs... el que vulguis al voltant de la fotografia, i ho publicarem aquí.

Vivamus efficitur magna lectus, non maximus nunc porttitor a. In ultricies erat id venenatis interdum. Praesent turpis enim, blandit non luctus ornare, vestibulum eu neque. In hac habitasse platea dictumst. Vestibulum cursus vestibulum tempus. Maecenas risus nulla, lobortis at eros eget, pellentesque consequat est. Phasellus id fermentum felis, id varius dolor. Aliquam erat volutpat. Vivamus sollicitudin elit rutrum erat bibendum pulvinar. Nam a nisi cursus, fermentum diam sed, tempor sem. Nunc vitae efficitur velit, sit amet porta quam. Phasellus rutrum lacus facilisis feugiat consequat. Mauris porttitor felis erat, vel egestas risus lobortis nec. Sed ultrices est et risus rhoncus egestas. Donec viverra nulla facilisis urna mattis, eget vehicula diam varius.
Etiam tortor quam, maximus vitae dolor quis, molestie eleifend elit. Nullam pulvinar sit amet nisl at pellentesque. Mauris viverra ultricies augue nec sollicitudin. Proin interdum maximus dolor, non luctus sem tempus finibus. In pulvinar dignissim hendrerit. Fusce porttitor augue magna, vel accumsan arcu rhoncus at. Maecenas viverra nulla orci, non viverra mi semper et. Mauris dictum mi vel sodales pellentesque. Aenean luctus fermentum risus, et luctus mauris auctor ut. Quisque pretium risus at congue vestibulum. Vestibulum fermentum justo elementum iaculis suscipit.

Interdum et malesuada fames ac ante ipsum primis in faucibus. Nullam tempus, nunc vel rhoncus convallis, lacus turpis porttitor orci, et semper mauris libero a sapien. Interdum et malesuada fames ac ante ipsum primis in faucibus. Integer elementum ipsum sed sapien varius, a sagittis dui finibus. Ut et placerat ante. Donec nec purus a nisi lobortis fermentum eu eget orci. Nullam sed dictum nulla. Aliquam id lectus quis nibh placerat facilisis sit amet id libero. Pellentesque habitant morbi tristique senectus et netus et malesuada fames ac turpis egestas. Quisque pulvinar vel nunc nec venenatis. Aenean est odio, malesuada vel fermentum eu, cursus ac ex. Aliquam nisi tortor, porttitor vel eros at, ultrices varius eros. Curabitur molestie scelerisque lectus vitae vehicula.

Mauris ac erat eleifend est maximus scelerisque. Praesent vehicula aliquam urna, non viverra nunc semper molestie. Donec a massa aliquet, gravida sapien ut, facilisis risus. In ullamcorper augue arcu, et luctus est tristique quis. Donec tristique congue dolor. Donec vitae mattis libero. Nulla consequat lacinia sapien, at imperdiet leo maximus sed. Mauris sem purus, finibus ac purus vel, vulputate faucibus dolor. Mauris condimentum tincidunt facilisis. Quisque lobortis velit at odio lobortis, eget ornare nisl rhoncus. Nunc ac risus id nibh tempor blandit. Donec vulputate mauris ac sollicitudin sollicitudin. Integer eget gravida lacus. Nam pulvinar nunc sit amet sem mattis vehicula. Sed et justo nec justo vulputate maximus eu in leo

El Concurs del Fotoclub

Accepta el repte i participa-hi

36a. edició convocada, tema

Llums del barri

Tota l'informació a
fotoclubpoblenou.cat

FOTO
CLUB
POBLENOU

donec.perficiam.foto@gmail.com

Donec perficiam representa la idea que, malgrat les contrarietats i les derrotes, mai no es rendirem, sinó que persistirem en la lluita "fins a reeixir", és a dir, fins a aconseguir la victòria, la foto perfecta.